

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	653-08-1
Дата	19 / 01 / 2016 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

ДОКЛАД

за първо гласуване на Законопроект за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 502-01-100, внесен от Министерски съвет на 23.12.2015г.

Комисията по труда, социалната и демографската политика на редовно заседание, проведено на 13 януари 2016г., разгледа и обсъди Законопроект за трудовата миграция и трудовата мобилност, с вносител Министерски съвет.

На заседанието присъстваха господин Ивайло Калфин, Заместник-министър председател и Министър на труда и социалната политика, господин Гълъб Донев, Заместник министър на труда и социалната политика, експерти от Министерството на труда и социалната политика, представители на работодателски и синдикални организации.

От името на вносителят законопроекта беше представен от Зам.министър Гълъб Донев.

Със законопроекта се предлага да се хармонизира българското законодателство в областта на свободното движение на работници, както и в областта на заетостта на чужденци – граждани на трети държави на територията на Република България. В текстовете на законопроекта са транспонират *Директива 2014/54/ЕС* на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014г. относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците, в контекста на свободното движение на работници, *Директива 2014/36/ЕС* на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници и *Директива 2014/66/ЕС* на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани от трети страни в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер. Тези актове на европейското законодателство са насочени към осигуряване на правната сигурност на желаещите да работят в рамките на Европейския съюз граждани на трети държави. Освен това те предвиждат и гаранции за защита на пазара на труда на приемащите държави- членки.

След влизането в сила от 01.01.2007г. на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз държавата ни премина към пълно прилагане на Общностното право в областта на свободното движение на работници, в частност *Регламент (ЕИО) № 1612/68* на Съвета от 15 октомври 1968г. за свободата на движение на работници в Общността, а от 16 юни 2011г. – *Регламент (ЕС) № 492/2011*, който го заменя. Освен този регламент, трудовата заетост на граждани на страните извън Европейския съюз у нас се регламентира с няколко члена на Закона за заетостта,

Закон за чужденците в Република България, няколко наредби и няколко указания. С промени в Закона за насърчаване на заетостта, направени през 2011г. бяха въведени разпоредбите на две директиви – *Директива 2009/50/ЕО* на Съвета от 25 май 2009г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост и *Директива 2009/52/ЕО* на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009г. за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава. През 2013г отново в Закона за насърчаване на заетостта бяха въведени разпоредби на *Директива 2011/98/ЕС* на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава – членка.

Внесеният законопроект има за цел да се извърши обединение на действащата до сега нормативна уредба в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, която се уреджда с различни по характер нормативни актове.

В Общите разпоредби на законопроекта изрично е определен неговият обхват, изключена е възможността за прилагане на дискриминационни норми и са определени условията, по които се формулира националната политика в областта на свободното движение на работниците в Европейския съюз, както и достъпа до българския пазар на труда на чужденци, включително за извършване на дейности на свободна практика на територията на Република България.

В отделна глава се разписва равното третиране на работниците – чужденци от Европейския съюз с българските граждани, както и с такива от трети държави по отношение на основните им права, отнасящи се до професионалната им реализация и икономическия и социалния им живот в България. Според вносителите на законопроекта, това се налага с оглед на все по-нарастващото значение на възможността за достъп до социални права, като средство за привличане на работници и служители от трети държави на територията на ЕС. От тях има недостиг на европейския пазар на труда, в частност на българския пазар на труда, в това число на висококвалифицирани работници и служители, такива по линията на вътрешнокорпоративния трансфер, както и работници за сезонна заетост.

Всеки един от разделите в Глава „Трудова миграция от трети държави“ на законопроекта въвежда специфични процедури за предоставяне на право на достъп на съответните категории работници чужденци от трети държави до българския пазар на труда. Те напълно отговарят на предмета и персоналния обхват на горепосочените директиви.

На въпросите за свободно движение на работници в Европейския съюз е отделена самостоятелна глава „Трудова мобилност“ от проекта на закона. Разпоредбите са изцяло в синхрон с *Директива 2014/54/ЕС*, като основната цел е осигуряване на достатъчно гаранция за защита правата на работещите на територията на Република България граждани на други държави членки на Европейския съюз, Европейското

икономическо пространство и Швейцария и членовете на техните семейства. Проектът цели да осигури правна закрила и на българските граждани, упражняващи трудова заетост на територията на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство в трети държави. За целта са предвидени разпоредби, осигуряващи обем от задължения за лицата, с чието съдействие и посредничество български граждани работят в трети държави. Освен това е регулиран и реда за сключване на двустранни споразумения с трети държави в областта на трудовата миграция и заетостта, което дава допълнителна възможност за посрещане нуждите на пазара на труда и съответно възможност за професионална реализация на българските граждани в трети държави.

В комисията бяха получени становищата по законопроекта от Министерство на труда и социалната политика, Министерството на външните работи, Министерството на вътрешните работи, Агенцията по заетостта, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, четирите национални представителни работодателски организации, двете национално представителни синдикални организации, както и Протокола от заседанието на Националния съвет за тристранно сътрудничество от 14.12.2015г., с приложените становища на участниците. Всички становища по принцип са положителни.

В дискусиата взеха участие народни представители Светлана Ангелова, Димитър Байрактаров, Хасан Адемов и Георги Гьоков. Към вносителите бяха поставени въпроси във връзка със заплащането на работниците и специалисти, чужденци. В законопроекта е предвиден минимален праг на заплащането, равен на трикратния размер на средната работна заплата, което в момента е валидно само за висококвалифицираните специалисти-чужденци, работещи в България. Бяха изказани становища по отношение на адекватната защита на българския пазар на труда от работници от трети държави, които биха могли да изместят българските работници от работните им места.

След приключване на обсъждането и проведеното гласуване с резултати:

13 гласа „за“, без гласове „против“ и 3 гласа „въздържал се“,

Комисията по труда, социалната и демографската политика прие следното становище:

Предлага на Народното събрание да подкрепи на първо гласуване Законопроект за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 502-01-100, внесен от Министерски съвет.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на КТСДП:

Д-Р ХАСАН АДЕМОВ